

Til lovforslag nr. L 37. Betænkning afgivet af skatte- og afgiftsudvalget den 28. januar 1983

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om udbetaling af den skattemæssige værdi af visse renteudgifter (negativ indkomstskat)

[af Rahbæk Møller (SF) m.fl.]

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til ministeren for skatter og afgifter, som denne har besvaret skriftligt og i samråd.

Herefter indstiller et *mindretal* (det konservative folkepartis, venstres, centrum-demokraternes og kristeligt folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de af flertallene under nr. 1 og 4 og det af mindretallet under nr. 2 stillede ændringsforslag.

Et *andet mindretal* (socialdemokratiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af flertallene under nr. 1 og 4 og det af mindretallet under nr. 3 stillede ændringsforslag.

Et *tredje mindretal* (socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med det af flertallet under nr. 1 og det af mindretallet under nr. 3 stillede ændringsforslag.

Et *fjerde mindretal* (fremskridtspartiets medlem af udvalget) udtaler:

Samtlige de ulemper, der er fremført i lovforslaget og i den offentlige debat i øvrigt vedrørende loven om negativ indkomstskat, blev fremhævet af fremskridtspartiet allerede under det oprindelige lovforslags behandling, se f.eks. Folketingstidende 1981-82 (2. samling), forhandlingerne, sp. 1034, 2425 og 2881 f.

Når fremskridtspartiet desuagtet stemte for lovforslaget skyldtes det følgende forhold:

a. Der kunne ikke skaffes folketingsflertal for den fornuftige løsning af problemet, nemlig vedtagelse af fremskridtspartiets lovforslag nr. L 5 af 12. januar 1982 om ændring af ligningslovens § 15,

b. Det var nødvendigt med en lov på området, der kunne tage luven af de påtrængende øjeblikkelige problemer på en måde, der ikke krævede en så lang og usikkerhedsfyldt administrationsproces, at den pågældende skatteyder var gået fallit, før han kunne få den negative indkomstsskat udbetalt, og

c. Loven skulle alene gælde for to år, nemlig dels det udløbne indkomstår 1981 og dels det løbende indkomstår 1982, således at de mange muligheder for manipulation fra skatteydernes side ikke kunne forventes at blive udnyttet i praksis i videre omfang, bl.a. som følge af at der skulle handles hurtigt og gevinsten kun ville blive enkeltstående.

Når baggrunden for vedtagelsen af det oprindelige lovforslag var som anført, er det urimeligt nu at blive forskrækket over, at loven har fået præcis de virkninger, som fremskridtspartiet påpegede. Det ville være forkert nu, da de indkomstår, som loven vedrører, er udløbet og regnskabsmateriale i mange tilfælde udfærdiget og måske indsendt til skattevæsenet, at give sig til med tilbagevirkende kraft at lave om på alt det, der ikke på nogen måde kan være kommet som nogen overraskelse for den, der fulgte fremskridtspartiets argumentation under lovfor-